

[Pia Kjærsgaard]

end fru Mimi Jakobsen. Det er ikke skattesnydere, det er ikke den dårlige del af den danske befolkning, tværtimod er det den lille mand, det er den selvstændige, det er landmanden, det er arbejderne, det er et bredt udsnit af den danske befolkning, som i allerhøjeste grad føler sig presset under det åg, som fru Mimi Jakobsen og andre politikere pålægger de sagesløse skatteydere, der er Fremskridtspartiets kernevælgere. Jeg skal tage stærkt afstand fra den betragtning, som fru Mimi Jakobsen fremsatte om Fremskridtspartiets vælgere.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Kim Behnkes peddigrørspenge eller tilskud til Det Kongelige Teater kan han stikke i lommen, det har intet som helst at gøre med, hvad udgifterne i dette samfund går til, det er så forsvindende lidt. Det er fuldstændig ligegyldigt med de penge – ikke fordi de ikke er givet godt ud, men det er ikke noget, der betyder noget som helst.

Jeg skal indskrænke mig til at prise mig lykkelig over, at jeg ikke lever i et samfund, hvor jeg, hvis jeg kom i nød, ville være afhængig af, om en vilkårlig Fremskridtstvælger syntes, at det var en god idé at hjælpe mig med sygehusophold, en plejehjemsplads eller noget andet. Det er jeg til gengæld glad for.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Selv om fru Mimi Jakobsen har sagt det på udmærket måde, kan jeg ikke lade være med, fordi hr. Kim Behnke gang på gang påkalder sig retten til at tale på skatteydernes vegne, at bringe en hilsen til hr. Kim Behnke & Co. fra mig selv & Co. Mit kompagni tæller adskillige skatteydere, og vores hilsen til hr. Kim Behnke & Co. er, at i taknemlighed over alt, hvad det danske samfund har ydet og givet os og mange andre, som har brug derfor, vil vi hjertens gerne betale skat. Vi betaler vor skat med glæde og med de nødvendige penge, og jeg kan sige, at vi er så lykkelige, at vi aldrig nogen sinde har tjent flere penge, end at vi har haft råd til at betale skat af dem.

Og skulle det så hænde, at der indimellem de mange godt udgivne skattekroner blev brugt et par stykker til et og andet, som vi sy-

nes kunne undværes, tager vi det med i købet og holder en glædelig jul alligevel. Det er der nemlig også råd til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Mimi Jakobsen har tilsyneladende alt for mange fordomme. En af dem går ud på den helt udokumenterede påstand om, at hvis man fik et Fremskridtssamfund, ja, så skulle man til at tigge naboen om at kunne få lov til at komme på hospitalet. Det er jo så forkert, at det er himmelråbende, at fru Mimi Jakobsen gang på gang kommer med den påstand. Det hører ingen steder hjemme, og der er intet belæg for det, hverken i Fremskridtspartiets partiprogram eller de ændringsforslag, lovforslag osv., som Fremskridtspartiet fremkommer med, så lad være med det pjat. Det var netop helt bevidst, at jeg nævnte den fritidssektor, som kulturen omfatter, fordi det henhører under fritiden og ikke under det, som fru Mimi Jakobsens stat skal blande sig i.

Så til hr. Glønborg, der mente, at det bedste i verden var at betale skatter: Jo, men hr. Glønborg skal såmænd gerne få lov til at overtage nogle af mine skatter, for jeg synes ikke, det er det bedste i verden at betale skatter. Og når hr. Glønborg siger, at der er alligevel ikke nogen, der ikke får en glædelig jul, så beder jeg hr. Glønborg om at overveje, om ikke det er bemærkelsesværdigt, at der år efter år er en stigning i antallet af personer, der henvender sig til de frivillige organisationer og beder om noget så simpelt som et julemåltid. Det er resultatet af, at velfærdsstaten er totalt væltet. De pågældende mennesker er simpelt hen flået af den velfærdsstat, som hr. Glønborg er garant for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 126 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 21 (SF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.